

pro
mladé
i staré

Polomaketa čs. větroně VSO - 10

Československý větroň moderní konstrukce VSO-10, tzv. klubové třídy, vznikl v n. p. Orličan v Chocni v první polovině sedmdesátých let jako náhrada za již dožívající typ Orlík. Hned při prvním letu v listopadu roku 1976 se potvrdily předpokládané velmi dobré letové vlastnosti. Dnes se můžeme se sériovými letouny VSO-10 běžně setkat na letištích aeroklubů Svazarmu.

K STAVBĚ (výkres je ve skutečné velikosti):

Trup 1 vyřízneme z tvrdší balsy tl. 3 mm. Směrem od křídla dozadu jej sbrousíme až na tl. 1,5 mm na konci. Hrany trupu nezaoblujeme, aby se nezmenšila jeho pevnost.

Křídlo 2 vyřízneme z lehké, ale ne příliš měkké balsy tl. 3 mm. Vybrousíme je do profilu podle výkresu o tl. 2,5 mm u kořene a 2 mm na koncích.

Svislou ocasní plochu 3 vyřízneme z balsy tl. 2 mm a sbrousíme na tl. 1,5 mm. Náběžnou a odtokovou hranu zaoblíme jemným brusným papírem.

Vodorovnou ocasní plochu 4 vyřízneme z balsy tl. 1 mm a obrousíme do profilu rovné desky se zaoblenými hranami.

Všechny díly vybrousíme do hladka velmi jemným brusným papírem a dvakrát nalakujeme řídkým čirým vrchním lesklým nebo zaponovým nitrolakem. V žádném případě nesmíme použít napínacího nitrolaku, jehož pnutí by se díly zkroutily. Každou vrstvu laku po zaschnutí lehce přebrousíme. Černou tuší narýsujeme obrysy pohyblivých ploch, rám kabiny a imatrikulační označení. Potom všechny díly znovu přelakujeme čirým nitrolakem. Koncové oblouky křídla, vodorovné ocasní plochy a přední část trupu nabarvíme zředěným jasně červeným nitroemallem. Kabinu vybarvíme nitroemallem modrým.

Do trupu vyřízneme nejlépe lupenkovou pilkou s jemnými zuby otvor pro křídlo. Vzadu na trup na tupo nalepíme SOP a spoj přelepíme z obou stran pásky tenkého bílého potahového nebo hedvábného papíru. Křídlo uprostřed rozřízneme, sbrousíme styčné plochy do úkosu a obě poloviny slepíme do vzepětí podle výkresu. Po dokonalém zaschnutí křídlo zasuneme a zalepíme do výřezu v trupu. Na vrchol SOP přilepíme VOP. Nakonec přilepíme k trupu ostruhu 5, kterou vyřízneme z balsy tl. 1 mm a nalakujeme stejně jako ostatní díly.

Model vyvážíme kouskem plastelíny tak, aby poloha těžiště souhlasila s údajem na výkresu. Případné chyby v klouzavém letu odstraňujeme ubíráním či přidáváním zátěže. Po zalétání plastelínu nahradíme kouskem olova o stejné hmotnosti, které přilepíme na bok trupu nebo raději zadlabeme do trupu a přelepíme bílým potahovým papírem.

Model létá pěkně na svahu, pochopitelně, za nepříliš větrného počasí. Můžeme jej také seřídít do větších kruhů a vlekat na tenčí rezné niti. V takovém případě vetkneme a zalepíme do trupu, asi 2 až 3 mm před těžiště, vlečný háček ze špendlíku s uštipnutou hlavičkou. Háček vyhneme na tu stranu, kam model zatáčí.

- Jiří Rumišek, RMK Praha 7

